

L'Assemblea constituent d'Estònia, elegida pel poble segons els principis democràtics, ha expressat la voluntat sobirana del poble estonià, en proclamar solemnement, davant tot lo món, que els actes dels seus representants expressen la seva voluntat irreductible de veure Estònia, en tota l'ex-

tensió del territori habitada per estonians, de viure lliure de tota obligació envers Rússia. El 24 febrer 1918, el llaç que l'unia amb Rússia ha estat romput. Estònia és avui dia una República democràtica autònoma i independent".

el governador té sempre el seu bagul, el poder passa a les mans dels éssers més endarrerits que hi ha al món, amb, potser, alguns governadors russos dels confins del Càucàs. L'artilleria es possessiona de les places; les ametralladores, dels monuments; la tropa tira sense requeriments. S'arresta a domicili, es perquisiciona àdhuc durant la nit, es jutja sense advocat ni testimonis, les declaracions llegides són una paròdia de justícia. Després, al matí, a mitja claror, als fossats de la ciutadella, hom assassina. I s'ha acabat: la veritat es vela per cinquanta anys.

INFORMACIÓ

De "La Nit Catalana"

(Extreiem aquests paràgrafs del llibre de Paul Morand "Ouvert la nuit". Són ben significatives. Cal que una concepció equívoca del patriotisme no ens faci indignar a la seva lectura. Tanmateix l'aguda sensibilitat del seu autor ha copçat els trets essencials d'allò que un bon amic nostre en digué la Barceloneta. És la zona no nacionalitzada de la ciutat, estranya a la mateixa ciutat però, a la vegada, la seva característica en temps malaurats. Diríeu que aquesta sensació de Barcelona tal com l'expressa el senyor Morand ha estat estimulada davant un àlbum de vistes de Barcelona on les palmeres del passeig de Colomb, el monument de Colomb, el gasòmetre, els Jesuïtes de Sarrià i el Tibidabo formen un tot compacte. La cosa certa és que, per dissort, hi ha encara avui a Barcelona prou elements aprofitables per compondre d'altres novelles semblants. No diríem que certs setmanaris, que determinats caricaturistes, que nombroses agències editores clandestines per si sols basten per a donar a l'estranger aquesta sensació repugnant de la ciutat? Quan Xenius escriví que la millor revolució que es podia fer entre nosaltres era la del bon gust, diagnòsticà justament. Ara que si provoquésim l'incendi depurador potser ens caldria deixar en cendres a mig Barcelona. Només el nacionalisme és capaç de reduir el radi que abraça aquesta zona per a fer dominant l'altra magnífica Barcelona, que portem al cervell i al cor, i que té una tradició interrompuda per la invasió dels bàrbars i per llur domini en la nostra direcció civil. La catalanització insuficient dels nacionals i la constant immigració no controlada expliquen que en la lluita entre les dues Barcelones, la que hau-

ria d'ésser sobirana sucumbeixi temporalment).

"Barcelona és un clíxé sud-americà i els wagons-lits es baden al termínus de llur tija en hotels que són flors de caoba i de vellut de blau turquí. Hom hi passa els carrers damunt dels fils metàl·lics, hom no aplaudeix els toreros, sinó a llur tornada de Buenos Aires i hom hi construeix immobles amb pasta de vidre on els autos poden pujar fins al pis cinquè. Després, tot d'una, en tombant una cantonada, Nostre-Amo, aqueta vella moneda que encara circula entre nosaltres, passa, el poble s'agenolla (sota pena de multa) i veieu els funcionaris amb cenyidor de seda blava portant ciri, seguits d'oficials amb sotana, amb botes. Els tramvies, embotits de passatgers s'aturen, voltats de parelles de bous junyides, i d'Hispano-Suïza, per fer lloc a aquestes testes d'Inquisició, a aquests voltors mitrats, a aquestes velles figures de pagesos sòrdids erxides de randes precioses, servents d'un Déu que ha abandonat els pobres per a servir els rics. O bé, si el viatger no llegeix els diaris, i ignora que una vaga és imminent, se sorprenden en veure de les finestres del seu hotel estant, un matí, en desvetllar-se, la guàrdia civil amb baldrells grocs, amagats a un recó de carrer, esperant l'obrer sindicat que tomba. La ciutat, ahir insolent sota la seva diadema elèctrica, distribuïnt l'almoina a la resta d'Espanya, és a hores d'ara, buida com el Sepulcre al dia terç. La població civil se'n va al treball, entre les terceroles encarades pels mercenaris. Les garanties constitucionals estan suspeses, i una policia de sicaris interroga aquests suburbis on vivim, olorosos d'os cremat, d'essència de fossa i de goma laca. Tot es descabdella aleshores d'una manera detestable. Les autoritats civils són substituïdes, l'estat de setge, és proclamat; sobre un telegrama expedit, diuen de Madrid, però que en realitat

...

Barcelona havia tornat a ésser el que ara veieu, una ciutat de diner i de vici la ciutat de les cases de menors, de les fotografies obscenes, dels instruments de plaer ortopèdics, amagant la seva vella ànima d'inquisició darrera la publicitat lluminosa, amb els seus convents i les seves banques fortificades, els seus sotarranis blindats i els seus confessionaris defensats dels pobres per les mateixes reixes daurades.

...

Barcelona és una ciutat afrosa. Passen, dones de pestanyes massa espesses, d'amples gropes, seguides de jesuïtes magres que van de tres en tres, agafant-se pel dit petit. Darrera, encara, Montjuich, que decididament no s'evitarà mai, penyal abrupte amb palmeres posades als clots com a pels, portant com a galindaina, tavernots de sopa de rap. A l'altra finestra, el paisatge presenta una venedora de plomalls tenyits i, al lluny, la catedral modern style de Sòller, amb les seves quatre torres de fibro-ciment i la seva orgue de maneig".

Ésser inscrit a

ACCIO CATALANA

és garantia de patriota

íntegre. Cal però, és un

deure de l'inscrit portar

noves inscripcions.